

Lumea fierbe

Viorica Mariniuc

Spre ceru-ntunecat se 'nalță jerbe
S-a-nnourat de-amenințări trăirea,
Nemulțumitu-și caută menirea
În implorări sau strigăte acerbe.
Înspăimântat, bogatu-nhide ușa,
Nedreptățitu-și scutură cenușa,
Se întretaie vești, iar lumea fierbe.

Nu, să nu piară cel nelegiuit!
În praf doboară stâlpul infamiei
Și, ca o rază-n mijlocul urgiei,
Înalță rugi spre Cerul nesfârșit.
Vestește-i condamnatului salvarea,
La Tron divin să-și ceară achitarea -
Fii om, de dragul harului primit.

Trecând prin praf, nu-i alb fără de pată,
Sub cruce stau răniții și călăii,
Căci au umblat pe tot cuprinsul văi
S-aducă spini pe fruntea-nsângerată.
Îmbărbătează-ți lacrima de jale,
Să se prelingă-n poala țării tale.
De te-ai rugat, mai roagă-te o dată.

Străin aici și cetățean de sus,
Când lumea fierbe, arzi pentru Isus!